

[Rahbæk Møller]

ender den mest ideelle model, men dels er det givetvis det bedste, der kan opnås i dette Folketing, dels løser det nogle ganske væsentlige problemer. Først og fremmest får vi afskaffet de banklån, som har plaget så mange, og for det andet tages den trussel, der ligger i ministerens forslag om at gennemtvinge kortere studietider ved at presse de studeres økonomi, af bordet. Det kan muligvis give korte studietider, men det skal ikke gennemføres ved et pres på folks økonomi. Det synes jeg er væsentlige ting, og derfor er vi i hovedtrækkene positive.

Men der er et problem. Tilsyneladende har de Radikale ikke regnet tilstrækkeligt på virkningen af skatten; det betyder, at den disponible indkomst efter skat falder med 5.000–6.000 kr. om året, og det er problematisk, fordi studerende generelt har en dårlig økonomi. 500 kr. om måneden er faktisk mange penge, og især for én gruppe, nemlig de lidt ældre studerende, der allerede har nået at sætte sig i faste udgifter, er det ganske føleligt. Det må altså rettes.

Vi er klar over, at der er problemer i dette, for forhøjede ydelser koster penge, og i forvejen koster dette en del penge. Det er heller ikke lykken at forøge det tilladte erhvervsarbejde; det er jo bl.a. sigtet med forslaget at begrænse det, og det er da smukt nok, men vi må bare ved en eller anden kombination af de to ting: forhøjede ydelser og udvidet erhvervsarbejde, modvirke den nedgang i disponibel indkomst, der er tale om.

Jeg skal tilføje, at mit tidligere spørgsmål til undervisningsministeren naturligvis skyldtes, at jeg var lidt forundret over, at han kunne få en forbrugsnedsættelse til at være en forbrugsudvidelse, og jeg ønskede bare at få at vide, om ministeren havde en eller anden indsigts, som jeg ikke havde. Men jeg forstod på hans svar, at det havde han ikke.

Men med dette ene forbehold kan vi støtte forslaget, og så skal jeg blot føje til, at ligesom den socialdemokratiske ordfører mener vi selvfølgelig også, at dette kun er den ene halvdel. Når vi nu får afskaffet banklånene, er det nødvendigt at tage fat på en gældssaner for alle de mange mennesker, der er kommet i klemme i de forløbne år.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Også VS er glad for det radikale forslag, og vi støtter det i hovedprincippet. Vi vil sige ligesom socialdemokraterne, at når man ikke kan få den, man elsker – det er studielønnen – må man elske den, man kan få, og det er i øjeblikket det radikale forslag.

Vi mener, at der er nogle afgørende problemer i det, og det største er, at det samlede loft for støtte plus erhvervsindtægt bliver på 70.000 kr. brutto, hvilket, som hr. Rahbæk Møller fra SF var inde på, vil sige, at det samlede rådighedsbeløb for en studerende faktisk falder. Dette er problematisk, især for de lidt ældre studerende, som ikke bare kan fravælge de udgifter, de måtte have sat sig i før studiets start. I dag er der jo ca. 25 pct., der faktisk tager alt det, de kan få i banklån for overhovedet at kunne eksistere, og den gruppe bliver faktisk udsat for nogle forringede levevilkår med dette forslag. Man kunne frygte, at de simpelt hen falder ud af støttesystemet og må klare sig for erhvervsarbejde alene, og så falder grundlaget for de Radikales forslag jo væk, for en af forudsætningerne var netop et ønske om at minimere erhvervsarbejdet. Denne gruppe må altså hjælpes på en eller anden måde.

Vi ser faktisk, at tildelingen af SU allerede er faldende, om end beskedent, og det vil sige, at studerende allerede i dag fravælger SU-systemet som finansieringskilde for studiet og erstatter det med mere erhvervsarbejde.

Dette problem kunne løses ved enten at gøre støttebeløbene større, tage lånene ud af egenindtægtsgrænsen eller hæve egenindtægtsgrænsen fra de 70.000 kr.

Så er der alt det gode, der er i de Radikales forslag. Vi er meget enige med de Radikale i, at man må fastholde, at de studerende skal have stipendier i hele den normerede studietid i modsætning til de haarderske tanker, og vi er også meget enige med de Radikale i, at man skal fjerne banklånene og forhøje stipendierne. Vi mener derfor, at det radikale forslag er et langt, langt bedre udgangspunkt for en forbedring af SU end regeringens forslag, som ville fungere som et styringsinstrument for uddannelsesvalget og opretholde banklånene.

Jeg har så nogle spørgsmål.

Ud over at nogle studerende altså får færre penge mellem hænderne, er der nogle uklårheder. Det boligtillæg, de studerende skal have ifølge forslaget, skal det beskattes,